

26. 16.
Yhden Suloisen

ja

Siunattu suwen

ja sen

Hedelmöitsewäisyyden

Tutkisteleminen

Jumalan Lasten

Hengellisen suwen tässä elämäs, ja
myös taiwallisen suwen tämän elä-
män jälken, mieleen johdattujen kansas;
Toita, Käändynet ja Ustowaiset Sie-
lut, sydämmellisesti halajawat; jonga
tutkistelemuksen seurawaises Wirresä
on Prättijn andanut

Abraham Achrenius.

Wasa, 1787.

Prändäty Georg Wilhelm Londiserudä.

Beifatan kuin : Jolla kaitis ruumis on Terveys se.

Sitäs tahdot ihmis raukk' Raikist näky:
wäisist? Ett ain taitwas olis auk' He:
delmoittewäisist: Jos sen oikein tahto:
net, Niin sull' Herra anda, Sinun tygös ar:
mon tiet, Siunauren kanda;

2. Hän on rikäs tawaroist; Ei hän siitä mi:
sta, Waikk' hän sinull' anda noist; Sinun ka:
tees pistä Leitwän waikk' wiel runsamman, Niin:
kuin hywä Isä, Kuin Hän rupe tarjoman, Niin
hän aina lisä.

3. Waatten werhon ynnä myös Ruumin tar:
pey anda, Kosk' hän siuna sinun työs Et sä
wasta randa Siunaures kulkene; Ja jos kutki
sitkin, Hywä käypi myöskin se Kurituren hetkin.

4. Sillä ylönpaldisuus Syndijn monda we:
tä, Siitä tule irstaisuus, Ettei ole häätä Yhdel
jumalattomal; Ylönhyömys, juomus, Menoll'
tattamattomal; Riita, pahansuomus.

5. Nämät hallitsewat maas, Ett on ollut
ruoka; Koska Herra löypi taas, Sitt' wast
monti huoka: Pane synnin tawat pois, Siu:
nauren estet, Että Herra hywä tois Siunais
laarein rästet.

6. Walit paras sielulles Ensist ennen kaikket,
Pösy

Pyssy synnist irtalles Nyt ja kaikkien aikoin; Niin
sä näet, kuing' hyvä on Viel se laupias Isä,
Käändä uhkauren tuon, Siunaust sull' lisä.

7. Käännö lapsen Jumalan Lasten esimer-
kil a) Niin hän sinu siuna waan Täällä ajall'
tärkil', Sodan, näliät, karkotta, Ja myös
taudit tuimat, Pilwet pitkät hajotta, Kasta
kusteng' kuivat.

8. Taimen tuulet, pauhinat, Sinust pois
kääntä; Kaset raskat moniat Myöskin poses
wääntä; Ja Maan järityret kaikk' Vielä ul-
häl pitä, Niin kaiman kuin armon aik', Ar-
most estä niistä.

9. Velkä Herran uhkaust, Parannukseen
riennä, Rukoil' sydämeest ja suust, Itses oikein
kääntä Hengellisi etsimän; Katso tulewaisi,
Jälit tämän elämän Niin ihanaasi;

10. Sillä Suwen suloisus Täällä pian lop-
pu, Synyl on jo lakastus, Talwi wiimein nop-
pi Walistimet lehdetkin: Kylmydellä paina, Lää-
pits tunge nurkatkin Kowudella aina.

* * *

11. Ett nyt aina muuttuwaat Niat kaikkinais-
set; Wiimein perät puuttuwaat Kaikki katowai-
set: Hengellisi halaja Siis, ja tulewaisi, Niis-
ten perän palaja, Et si pysyväisi.

12. Niin sä suwen suloisien, Hengellisis lyy-
dät, Herran armost wiherjän, Wirmoturet tän-
det Beren ansios Jesuren, Hengen hedelmihin,
Löödät uuden elämän Uskos tartu niihin.

13. Suwen suloisuden saat Hengellises wa-
los, Armon päiwät lakkamat Kirkkaudes jalos,
Se

a) Matth. 18: v. 3.

Se Wanhurffas Muringo Sinun waltstapi;
Mutuuden myös sinull' tuo, Mieleš uudistapi.

14. Hengellisen saten sull' Armostans myös lai-
na; Pyhän Hengen anda tull' Sydämehes aina,
Armon wirwotuxen kans; Rasten joka päivä
Anda sinun' armostans, Koitto ylös käyvä b).

15. Kylmä talwi pojes jää Suwen lämby-
mällä Armo sinun lämmittä Armon suwell' täl-
lä: Rakkaus sitt' loista waan Herran teitä
fulkeis, Kylmyys jääpi pielen taan, Pöyh siel-
lä fulkeis.

16. Rakkaus täš Jumalan Ennist kukoista-
pi, Hänen kaikkein rakkamban Sielus omistapi.
Jesuxen myös sulaisen Sinun Lunastajas; An-
nat hänel' sydämen Hengelliser majar.

17. Pyhän Hengen Templix myös Koko-
ruumis annat, Parannuxen oiktas työs: Läm-
mynd sydänd kannat, Huudat: Herra Jesu aut!
Hengen armost aiwan, Ettäs saisit uskon kautt'
Meri ilo taiwan.

18. Weljellinen rakkaus Tällä suwell' loista,
Ja se kylmäkiskoitus Kylmeyden soista, Latta
ylösnousemast, Suwen lämbymällä: Kukkaisia
myöskin maast Saat sä suwell' tällä.

19. Herran Sanan Kukkaiset Käsisät: Kan-
nat, Kuin ain on ihanaiset: Weljelles myös
annat, Ylösrakennuxen kautt' Neuvoil waroi-
tuyill' c) Herra Jesu sihen aut Armon liiku-
tuyill'!

20. Sill' ny hywä ihminen, Hywä edes
tuopi Lawarassa sydämen d) Muille sen myös
supoi: Tästä armo annetan Enändymän aiwan
Rak:

b) Luc. 1: v. 78.

c) Ebes. 5: v. 11, 14.

d) Matth. 12: v. 35.

Rakkaukses kaudaman Muitten myöskin wai-
wan.

21. Monen Tuulen waiwan all', Wiellä
laiho joutu Tulendumas lawiall', Sitten kufin
nouta Hywain maitten hedelmät; Niin myös
hengellifest, Njan waiwat wäsymät Kanna kä-
siwäifest.

22. Niin sä sitten ništät myös Hedelmitä
kauneit, Ei tul' hukkan sinun työs; Kaikki hy-
wät ainet, Kärsimises kaswawat; Kiusauren
tuulet, e) Bahwistuman waatimat, Enämin
kuins luulet.

23. Niistä Herra pelasta, Tywenen myös
anda, Kaskat tuulet seisatta Lohduturen kanda,
Sinun tygös runsammast Hywill' hedelmillä,
Sitt' sä ilon löydät wast, Kuin ets waiwa piillä.

24. Sitte Hengen hedelmät Jlos kannetai-
sin, Rauhan rakkouden teit Armos kuletai-
sin: Murhen jälken sihen ast, Että wiedän ait-
taan, Nisut kaikki kaswamast: f) Sitt' kaik-
tule kaitan.

*

*

25. Taiwan suwen suloisus Jonga lapses löy-
tä, Jdäinen on ihastus, Sydämerkin täyttä Tai-
wan telbois taufomat: Kirkkous kans kaunis
Loista sielä lakkamat, Wijmein woiton waunuis.

26. Siel' on suwi suloinen Jlos riemus ai-
na; Woiton kruunu kullainen Jof' ei päätä
paina: Weisut siel' on lakkamat, Mlistoren
äänet; Ett' on waiwat kaik' kowat Sielä kau-
was jäänet.

27. Silkis siellä kildawät Walittuiden jouk-
ko,

e) Matth. 7: v. 24, 25.

Esä. 54. v. 11.

f) Matth. 13: v. 30.

ko, Palmut käsiss kans omat g) Siel' ei kukan
louka Pienimmistä ketäkän; Rakkaus se pyhä,
Jlo rauhas lewätän; Siel' ei kukan syö.

28. Taiwan suwen suloisus Mahta sinu we-
tä, Ett' sull tulis halu uus Taiwanehen rietä,
Nuteen Jerusalemijn Engelitten joukkoon Ja
wanhurskain pariin sinn' Autuitten luokkaan.

29. Täällä ajat muuttuvat, Tääl' on suwet
talwet; Siellä talwet puuttuvat; Kuin tääl'
ombi walwet Uskos, Hengen elämäs, Kilwoi-
tures jalos; Kaikki autuus ombi läß' Siellä
taiwan talos.

30. Täällä suwi suloinen Ombi wähan het-
ken, Siel' on ilo iäinen, Jonga ombi kätken,
Armo suuri Jumalan, Uskollisil aina; Se kuin
sinne pääse waan Ei sit' uni paina.

31. Tääl' on ruuhon kukkainen; Katowai-
nen kaunis; Siel' on katu kullainen, Kallein
kivein aineis; Uusi taiwas uusi maa, h) Kau-
nisturis hobta; Jlo siel on kaskawa, Murhe
sammu kohta.

32. Metsät täällä kaikuvat; Siellä ijäishdet,
Jlon äänil kajaawat, Taiwan wäkewydet; Lin-
nut täällä weisawat, Engelit siel' taiwaas;
Walitut myös laulawat Woiton wirttä wai-
woist.

33. Täällä wälja jauhetan; Siel' on taiwan
Manna, Jost tääl maku taritan, Waan ei
täyttä anna Murhen laxos Jumala, Siel' on
tähdellisyys; Katowaista kanda maa; Siel' on
pysyväisyys.

34. Wijnapuut tääl' puhkewat; Siel' on uuta
ta wijna; Tääl' ne hourux juopuwat, Jorka
päättäs

g) Ilmest. Kirj. 7: 4. 9. h) Ilmest. K. 2: 9. 1.

päättänsä pöina: Nutt' ne Herran walitut, Jost'
tääl' raitist elä, i) Herran owat siunatut Jää:
festi siellä

35. Ellei tätä kelwanne Sinul' etsiskellä; Hel:
wetti sitt' muistele, Siel on polton helle, Ham:
masten kans kiristys: Pelkä kuiteng sitä Ett' sull'
tulis wäristys, Wälttämähän niitä.

36. Älä näitä muistelles Wihelsäinen wijwy:
Surkia sun on perät ties Armon ajan siwus:
Jos ets myönnny myöndynex Armon waikutuses,
Armon woimas wälewär Jös, ahdistuses.

37. Älä wijwy sihenäst, Että Taiwan Her:
ra Suuttu pois armahamat k) Yhden kowan
kerran: Silloin sä kyll' huutelet, Nutt' ei ku:
kan wasta, l) Waikk sä äänäs muuttelet, Ei
su' kukan nostä.

38. Älä armos wäsyttä Synneil kaikkinaisill,
Kerran häätä häkötä Hirmuttelewaisill; Tun:
dos anna awandü Lain wasaralla, Sydämes
myös muertu Lain woiman alla.

39. Nijn sull' armon lupaus Tule sowlisat:
ser, Parannuxen ahkerus Tule liikkuwaisex,
Weren ansio Jesuxen, Tule tarpellisex, Hen:
gelliseen elämään, Niwan hyödyllisex.

40. Näitä Sielu ajattel Suwel suloisella;
Laiwast kohden matkustel Ajal' armoisella:
Käännny käännny syndinen Parannuxen tielle,
Ei sua Herra hyljämän Rupe ensist wielä.

41. Wielä Herra odotta Ennist Käändyväi:
si, Kärsimykses kokotta Armoon myöndyväisi.
Tule Herra Jesu Christ, Waldakundas au:
ta! Autuitten lisämist, Saata kuollos kautta!

42. Tule

i) Luc. 21: v. 34, 36. i. Petri 4: v. 7. k) Jer. 15: 6.

l) Gal. Galat. 1: 28.

42. Tuule Jesut walaise Sieluin sydamita!
Wiheliäisi rohwaise, Lapses nyhteen listä Si-
nun ruumis jäseney Uskos, rakkaudes; Armoi-
tetuij lapsihij Armon elos uudes!

